

Kje osrednja knjižnica?

Pri pripravah srednjeročnih planov s področja družbenih dejavnosti postaja vse bolj aktualno vprašanje bodoče osrednje knjižnice v naši občini. Povzetek sedanjega stanja nam da porazno sliko, ki je bila že večkrat predstavljena: prostori na Celovski 161, kjer naj bi matična knjižnica opravljala številne, z zakonom o knjižničarstvu določene naloge, merijo s skladiščem in straniščem vred celih 131 kv. m. Če bi upoštevali samo knjižno zalogo, bi za dobrih 40.000 zvezkov knjižne zaloge že v tem trenutku potrebovali 600 kv. m.

Glede na dejstvo, da je Ljubljana enoten kulturni prostor, kar prihaja do izraza tudi pri uporabi knjižnic (te so osredščene v občini Center), moramo zagotoviti za občinsko osrednjo knjižnico vsaj 800 kv. m.

V poštev pride novogradnja (prizidek) ali pridobitev že obstoječih prostorov (zamenjava). Odločilnega pomena za polno življenje sleherne splošnoizobraževalne knjižnice je pravilno izbrana lokacija. Nikakor ne moremo knjižnice potisniti kam na rob, stran od novih sosesk ali žarišč družbenega življenja, v tak ali drugačen mrtev kot; odločilna je lahko privlačnost središča kot celote, ne samo knjižnice.

Cestnina na občinski meji

Graditelji avtoceste med Ljubljano in Naklim naj bi novogradnjo še v juniju predali uporabnikom. Kdaj natančno se bo to zgodilo, ob predaji našega rokopisa v tiskarno še ni bilo natančno znano, kajti po nekajkratni premaknitvi datuma otvoritve so graditelji sila previdni pri izjavah o dokončanju gradnje. Po neuradnih vestih naj se po novi avtocesti vozili od 23. junija naprej, natančni datum odprtja ceste pa bo odvisen tudi od vremenskih razmer.

Vožnja po novozgrajeni avtocesti (podrobnejše podatke o njej smo objavili v prejšnji številki Javne tribune) dokazuje, da so graditelji — delavci Slovenije ceste Tehnika skupaj s svojimi kooperanti — večino dela že končali. Tako je v glavnem končano asfaltiranje tudi zgornje plasti ceste, ob avtocesti je v glavnem postavljena že vsa žična ograja, ki bo onemogočala dostop na cesto divjadi, okolica ceste je ozelenjena, stoji tudi že večina napisnih in opozorilnih tabel, večina cestišča je tudi že označena v vozne pasove. Tudi izhodi z avtoceste so že urejeni

Ob pregledovanju možnih lokacij za osrednjo knjižnico ostajamo slej ko prej v predelu ob Celovski cesti, nekako od zgradbe občine proti KS Komandant Stane, vse do novih blokov v Dravljah. Standardi za mestno področje priporočajo oddaljenost za vse prebivalce do 1,5 km.

Govorimo o osrednji knjižnici, torej je povsem brez pomena iskanje lokacije oziroma prostorov neke pod Šišenskim hribom ali pa pri Stari cerkvi. Seveda pa obličimo ob vprašanju, ali sploh imamo prostor, ki bi vsaj delno ustrezal. Vlaganja v kulturo, kolikor o njih sploh lahko resneje govorimo, so bila očitno kratkovidna, vsaj v primeru javnega knjižničarstva. Najbogatejša ljubljanska občina je na samem repu glede pogojev, v katerih že desetletja životari knjižničarstvo.

V dokumente smo zapisali, da bomo zagotovili normalen razvoj knjižničarstva. Očitno se že lep čas nočemo soočiti z dejstvom, da nenormalne razmere (prostor, kadri), v katerih ta dejavnost živi, ne omogočajo nikakršnega razvoja.

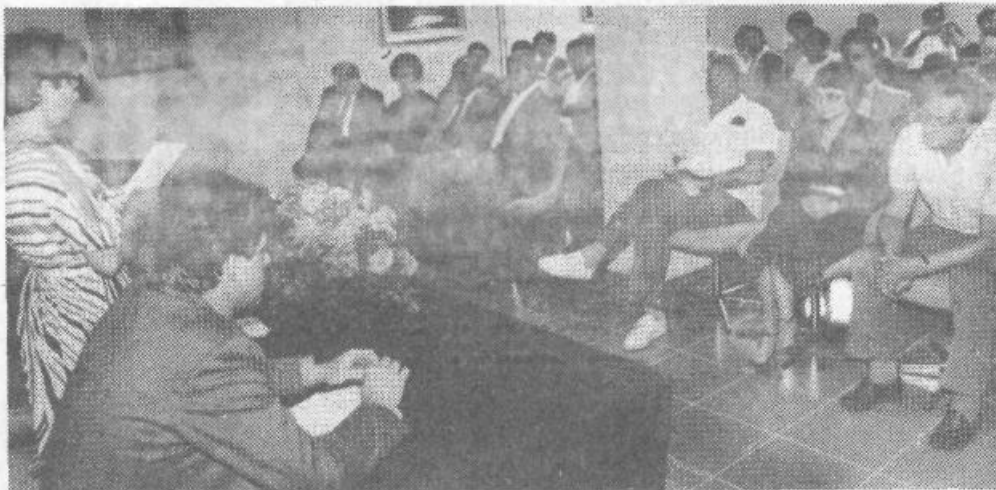
ab

— v šišenski občini bodo štirje: končni izvoz v Šentvidu na Celovško cesto, v Vižmarjah je izvoz na Nemško cesto, v Šmartnem in v Vodica, prav tako pa je zgrajena tudi že cestninska postaja v bližini Torovega. To pomeni, da bomo cestnino — kolikšna bo, še ni dokončno znano — plačevali blizu meje med občinama Ljubljana-Siška in Kranj.

Graditelji te dni hite z urejanjem raznih podvozov in nadvozov, prek katerih bo moč prečkati avtocesto. Kljub dokončanju avtoceste pa graditeljem dela še ne bi smelo zmanjkati tako hitro, saj bi morali urediti tudi vse tiste ceste, ki so jih težki tovornjaki povsem uničili med gradnjo avtoceste. Drugod po svetu je v navadi gradnja vzporednih poti, da ohranijo celo obstoječo cestno mrežo; pri nas pa se to ni zgodilo. Če bo do ureditve lokalnih in magistralnih cest tudi prišlo, pa je še veliko vprašanje, ker menda za to manjka denarja. Podrobnejše odgovore na to bomo nedvomno dobili ob otvoritvi avtoceste in jih bomo objavili v naslednji številki Javne tribune.

Na slavnostni seji DS

Odlikovanja v Aeru Medvode

Dne 28. maja 1985 je bila v Aero-TOZD Tovarna celuloze in papirja Medvode slavnostna seja DS ob 120-letnici strojne izdelave papirja v Medvodah. Leta 1865 je v Goričanah pričela z obratovanjem 3. strojna papirnica na Slovenskem. Ob tem visokem jubileju in ob uspešno zaključeni rekonstrukciji obrata za proizvodnjo celuloze je predsednica skupščine občine Ljubljana-Siška Anka Tominšek izročila osem odlikovanj predsedstva SFRJ.

Odlikovanja so prejeli:

Red dela z zlatim vencem:

ZULE Slavko, dipl. oec., direktor TOZD

Medaljo dela je prejel:

GREGORIN Vinko, vodja skupine električarjev

Red dela s srebrnim vencem so prejeli:

BAČAK Ladislav, inž. organizacije dela, upokojeni vodja finančno-računovskega sektorja

DIMC Niko, papirniški tehnik, izmenski delovodja v obratu celuloza

LEJKO Jože, dipl. soc., vodja kadrovske-splošnega sektorja

MLAKAR Franc, dipl. inž., vodja tehničnega sektorja

PLETERSKI Breda, ekonomski tehnik, vodja plansko-analitiške službe

SUŠA Ljudmila, dipl. inž., vodja laboratorija za celulozo, pinotan in vode

NAŠI KLICAJI!!!

Osnutek zakona o deviznem poslovanju

Mnenja se krešejo

Zdi se, da se ob še nobenem osnutku zakona mnenja niso tako kresala, kot se ob osnutku zakona o deviznem poslovanju. To je po svoje tudi razumljivo, kajti gre za eno bistvenih vprašanj naše ekonomske politike in celo več — za naš nadaljnji gospodarski razvoj. Če vemo, da je prav visoka devizna zadolženost eden ali celo bistven omejevalni dejavnik našega gospodarskega vsakdana in da je to predvsem posledica neustrezne devizne zakonodaje v preteklih letih (delno pa tudi nespoštovanja veljavnih zakonov in dogovorov), je jasno, da so v vseh okoljih še posebej pozorni do tistega, kar naj bi uzakonili.

V nekaterih okoljih se namreč bojijo, da bodo ostali brez potrebnih deviznih sredstev, čeprav se trudijo, da bi z izvozom blaga in storitev pripomogli k čimboljši devizni bilanci naše države, spet drugod pa trepetajo, da se bodo morali soočiti s konvertibilnim izvozom, kajti brez tega bodo ostali brez deviz. Pozicije so torej diametralno nasprotni in jih bo seveda sila težko uskladiti, kajti najti zadovoljiv kompromis bo vse prej kot lahka naloga.

V razpravah o osnutku novega deviznega zakona spet prihaja do pogrevanja že davno načetih dilem kot so: ali je deviza blago ali ne, zakaj dinar ni konvertibilen, ali je pametno enako blago izvažati in hkrati uvažati in podobno. Zdi se, da bi s tem nekateri razpravo radi skrenili z glavnega tira v stranske ulice in zameglili bistvo cele teme, ki pa je sila enostavna: porabimo lahko le toliko deviz, kolikor jih pridobimo z izvozom blaga in storitev — seveda po plačilu naših kreditnih obveznosti do tujine. Tako je jasno, da z nobeno delitvijo ni mogoče razdeliti več deviz, kot jih je na voljo in da jih je več mogoče pridobiti le z večjim izvozom ali pa s prodajo po višjih cenah, kar pa je možno doseči le za bolj kakovostno blago. Tu pa smo očitno pri jedru cele zadeve, ker imajo prenekateri naši blagovni proizvajalci pre slabo kakovost svojih izdelkov, da bi jih lahko uveljavili na svetovnem trgu. Zato raje glasno zagovarjajo načelo delitve namesto načela pridobivanja, blago pa prodajajo doma običajno po višjih cenah kot so na tujih trgih. Ker je premajhna možnost uvoza, poleg tega pa je uvoz izredno drag zaradi takomenovane »šticunge« deviz in zaščitnih carin, je takšen položaj na trgu mogoč, vendar pa to seveda pomeni, da smo še izredno daleč od pravega tržnega gospodarstva.

Prav zato končna odločitev o vsebini deviznega zakona ne pomeni le urejevanje odnosov in razmerij na deviznem področju, pač pa bo posredno vplivala na celoten način obnašanja gospodarskih subjektov in s tem na način gospodarjenja.